

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 279/2017
20.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 572/16 од 30.03.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр.156/16 од 14.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2017. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 572/16 од 30.03.2017. године, као основан, па се укида правноснажна пресуда Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 156/16 од 14.03.2016. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање у укинутом делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК бр. 830/15 од 12.02.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, одлучено је да ће се новчана казна заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне један дан казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка суду у износу од 960,00 динара, приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка износ од 255.960,00 динара као и судски паушал у износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је приватни тужилац ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 156/16 од 14.03.2016. године поводом жалби окривљеног и његовог браниоца преиначена је првостепена пресуда тако

што је Виши суд у Нишу на основу члана 459. и 438. став 1. тачка 1) ЗКП према окривљеном на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу да је учинио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, због наступања застарелости кривичног гоњења. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет приватног тужиоца, а приватни тужилац је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 156/16 од 14.03.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Ктз бр. 572/16 од 30.03.2017. године, због повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези са чл. 265. став 3. у вези са ставом 1. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине пресуду Вишег суда у Нишу Кж1 бр. 156/16 од 14.03.2016. године, у делу који се односи на одлуку о трошковима кривичног поступка, и предмет врати другостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окр. АА, адвокатима Милану Николићу и Бојани Стојановић, обоје из ..., сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаном другостепеном пресудом, у делу који се односи на одлуку о трошковима кривичног поступка, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) у вези са чланом 265. став 3. ЗКП.

Другостепеном пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет приватног тужиоца, у смислу одредбе члана 265. став 3. ЗКП, а ову одлуку другостепени суд образлаже самом по себи чињеницом да је том пресудом одбијена оптужба према окривљеном за кривично дело које му је стављено на терет у овом кривичном поступку.

Одредбом члана 265. став 3. ЗКП прописано је да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до 6) и тачка 9) овог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награду вештака и стручног саветника, ако је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе, осим ако је поступак обустављен, односно ако је оптужба одбијена због смрти окривљеног или због тога што је наступила

застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка које се не може приписати у кривицу приватног тужиоца.

Дакле, постоје ограничења и изузеци од правила прописаног цитираном законском одредбом о обавези приватног тужиоца накнаде трошкова кривичног поступка који није окончан осуђујућом пресудом, односно када је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе. Између осталог, када је оптужба одбијена због тога што је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, као што је овде случај, обавеза приватног тужиоца да накнади трошкове кривичног поступка постоји искључиво у ситуацији када је наступање застарелости последица одуговлачења које се може приписати његовој кривици.

О наведеној одлучној чињеници-постојању кривице приватног тужиоца за наступање апсолутне застарелости кривичног гоњења окривљеног, другостепена пресуда уопште не садржи разлоге, па се законитост и правилност одлуке другостепеног суда о трошковима кривичног поступка не може испитати, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) у вези са чланом 265. став 3. ЗКП.

Налазећи да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, из напред изнетих разлога, основано указује да је другостепеном пресудом у делу одлуке о трошковима кривичног поступка учињена повреда закона о којој је реч и због које је укидање другостепене пресуде у наведеном делу неопходно, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости као основан и одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим да ће другостепени суд приликом поновног одлучивања отклонити учињену повреду закона имајући у виду примедбе и разлоге изнете у овој пресуди.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић